CASSII IATROSO-
PHISTAE
NATVRA
LES ET MEDICI
NALES QVAESTIONES LXXXIIII.

circa hominis naturã & morbos aliquot, CON-
RADO GESNERO medico Tigurino
interprete, nunc primùm editæ.

EAEDEM GRAECE, LONGE
quàm antehac caſtigatiores, cũ Scho
lijs quibuſdam.

HIS ACCEDIT

Catalogus Medi-
camentorum

SIMPLICIVM ET PARABILIVM,
quæ peſtilentię ueneno aduerſantur, quorum &
ueteres & recentiores clariſsimi quique ſcriptores
meminerũt, longè accuratiſsimus, cum breui iiſ-
dem utendi inſtitutione: qualis hactenus à nemi-
ne alio cõſcriptus eſt, authore

ANTONIO SCHNEBERGE-
ro Tigurino, medico.

CASSII IATRO=SOPHISTAE PHYSICAE ET MEDI*cinales queſtiones de affectionibus humani corporis, Conrado Geſnero Tigurino interprete.*

QVAESTIO PRIMA.

VLCERA rotunda cur cęteris curatu difficiliora ſunt? Cauſam adferunt, qui ſectantur Herophilum geometrica demonſtratione conſtantem. Aiunt enim circulares ulcerum figuras ambitu quidem paruas apparere, non tamē eſſe tales, ſed maiora ſpacia continere, quàm uideantur. Quod autē maius eſt, plus temporis ad inducendam ſibi cicatricem requirit. Meritò igitur huiuſmodi ulcera curatu difficilia uidentur, etſi modica appareãt. nam reuera non ita ſe habent, ſed maiora ſunt. Verùm hanc opinionem quadantenus refutauit Aſclepiades.

ΚΑΣΣΙΟΥ
ΙΑΤΡΟΣΟΦΙ
ΣΤΟΥ ΙΑΤΡΙΚΑΙ ΑΠΟ-
ρίαι καὶ προβλήματα φυσικὰ
περὶ ζώων παθῶν.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΣ ΕΝ
ὑγιεινοῖς.

Τῶν δ᾽ ἐλευθερίων τεχνῶν ἰατρική, τὸ μὲν
γλαφυρὸν καὶ περιττὸν καὶ ἐπιτερπὲς, οὐδε-
μιᾶς ἀποδεέστερον ἔχει· θεωρικὸν δὲ
μέγα τοῖς φιλομαθοῦσι, τὴν σω-
τηρίαν καὶ τὴν ὑγείαν.

ΚΟΝΡΑΔΟΣ ΓΕΣΝΗΡΟΣ ΑΝΤΩνίῳ Νιφορείῳ, ἢ Σνεβοργήρῳ Γερμανιστὶ λεγομένῳ, ἰατρὸς ἰατρῷ εὖ πράττειν.

Τὰ τοῦ Κασσίου ἰατροσοφιστοῦ προβλήματα, βέλτιστε Ἀντώνιε, πάλαι μὲν ἐκτετύπωται ἐν Λουκετίᾳ, πολλῶν δὲ σφαλμάτων γέμοντα. Ταῦτα ἐγὼ πρὸ ἐνιαυτῶν ἤδη πολλῶν διωρθωμένα παρ' ἐμοῦ, ἀμεληθέντα δὲ ἐν ἄλλοις τοῖς μουσείοις, αὐτὸν τὶ νῦν πρῶτον τῷ τυπογράφῳ συγχωρήσας, προσφωνεῖν σοι ἔγνωκα. εἰ γὰρ καὶ μὴ παρ' ἐμοῦ συγγέγραπται ταῦτα, ἀλλ' ὅμως ἡ διόρθωσις, πῆ μὲν ἐκ παλαιοῦ τινος ἀντιγράφου, πῆ δὲ ἐκ τῶν τοῦ Ἀριστοτέλους τε καὶ Ἀφροδισιέως προβλημάτων παρεξετάσεώς μοι γενομένη, οὐκ ἀπονητὶ τετέλεσται. Μικρὸν δέ τι καὶ τοῦτο. ἀλλὰ σύ μοι ἤδη γηράσκοντι ἅμα, καὶ πλείσταις ἀεὶ ἀσχολίαις ἐνεχομένῳ, συγγνώμην ἕξεις, εἰ πλεῖστα ὀφείλων, μικρότατα καταβάλλω. Τάχα γὰρ, εἴ περ γε Θεὸς τὴν ζωήν μοι μακροτέραν χαρίσαιτο, ἄλλοτε καὶ ἄλλα πέμψω· καὶ εἰ μὴ

τλ΄. Διὰ τί ἐν τοῖς ῥήγμασιν ἐπὶ τῶν ἐκ πληγῆς ῥηγνυμένων, τὸ μὲν ὑπογάστριον οὐ ῥήγνυται, ἐκτὸς ὄν· τὸ δὲ περιτόναιον ἔνδον ὄν, ῥήγνυται; Τούτου ἡ αἰτία, αὐτὴ τῶν σωμάτων ἡ φύσις· τὸ μὲν ὑπογάστριον σαρκῶδές ἐστι, τὸ δὲ περιτόναιον τεταμένον· ἀντιπάσχον οὖν τῷ προσπίπτοντι, ῥήγνυται. τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τραυμάτων καταγμάτων.

ΤΕΛΟΣ.

IN CASSII PROBLEMATA ANIMADVERSIONES ET SCHOLIA CONRADI GESNERI.

De Caſsio libri authore, ex epiſtola dedicatoria Hadriani Iunij.

HIC SCRIPTOR quis fuerit, quóue temporum tractu vixerit, nihil equidem, vt ingenuè fatear, compertum habeo. Memorat Suidas Longinum cognomento Caſſium, magni illius Porphyrij præceptorem, qui quæſtiones & problemata Homerica ſcripſerit. Citatur et quidam medicinæ ſcriptor Caſsius Calpitanus. Vter verò huius ſit author libri, an alius quiſpiam: & an is quem Galenus lib. 9. de compoſ. medic. ſec. locos allegat, nec ſemel Hippiatrica: malim dubium ſilentio tranſire, quàm temere aſſeuerando ineptiæ notam incurrere. Certè quiſquis tandem ſit, vt non infimæ in re me-

Longinus Caſsius.

Caſsius Calpitanus.

CATALOGVS MEDICAMENTORVM SIMPLICIVM SIVE EVPORIſTÔN

poriſtôn peſtilentiæ ueneno aduerſantium, & quomodo ijs utendum ſit breuis inſtitutio: authore

Antonio Schnebergero Tigurino, medico.

AD ILLVSTRISSIMVM Principem Albertum Marchionem Brandenburgēſem Pruſsiæ, Stetinæ, &c. Ducem.

ΕΡΜΟΔΟΤΟΥ.

Οὐχ ὁ λόγος αὔξει τὴν τέχνην ποθειοτὸς ὤμ·
ἀλλ᾽ αὐτὰ κοσμεῖ τὴν τέχνην τὰ πράγματα.

TIGVRI EXCVDEBAT Iacobus Geſnerus.

ILLVSTRISSI-

MO AC OPTIMO PRINCIPI D.D. Alberto Marchioni Brandeburgeſi, Pruſsiæ, Stetinæ, Pomeraniæ, Caſſuborum, ac Sclauorum Duci, Burgrauio Noribergenſi, ac Rugiæ, &c. Principi, communi ſtudioſorum Mecœnati S. D. P.

PRæclarè M. T. Cicero, Princeps illuſtriſsime, haud meliorem in hominum genere naturam eſſe aſſerit, quàm eorum qui ſe natos ad homines ſeruandos arbitrantur. Nam niſi quæ agimus, quæq; tractamus, uel ad omnium, uel ad maioris partis, uel ad eorum ſaltem quibus cum uerſamur, quique nobis neceſſitudine aliqua coniuncti ſunt, incolumitatem & ſalutem referantur, iuſtè ex numero hominum eijciamur, cum omnia ad uſum hominum creari conſtet, homines autem hominum cauſa eſſe generatos, ut ipſi inter ſe, alij alijs prodeſſe poſsint. atq; ex hac

MEDICAMENTORVM SIMPLICIVM SIVE EVPORISTÔN peſtilentiæ ueneno aduerſantium Catalogus, & quomodo ijs utendum ſit breuis inſtitutio, authore ANTONIO SCHNEBERGERO Tigurino, medico.

ABSINTHIVM. Puluis foliorum abſinthij manè comeſtus, obſtructiones hepatis aperit, putredines in ventriculo fieri prohibet, efficaciſsimum peſtilentiæ præſeruatiuum eſt. Imò ſi quis eum ex propria vrina biberet, nunquam peſtilentiæ virus experiretur: Ioannes Vochs de Colonia in tract. prim. cap. 14. de peſte. Vinum abſinthites peſtilẽtia graſſante potum prodeſſe ſcribit Manardus in epiſt. Prodeſt etiam aquæ diſtillatæ ex abſinthio vnciam vnam bibere: Brunſuicenſis.

Acanthij ſemen commendat Georgius Agricola libro de peſte.

Acetoſa non prætermittenda: Marſilius Ficinus in epidem. capite ſexto. Opti-

Z.

Zedoariam odorari cõuenit: Marſilius. Zedoaria noſtræ ætatis medici ferè contra peſtilentis cœli contagia vtuntur: Ruellius libro primo de natura ſtirpium cap. 29.

Ex ſimplicibus hactenus enumeratis cõficiuntur antidoti, pulueres, ſyrupi, eclegmata, condita, liquores ſtillatitij, ſacculi, emplaſtra, vnguenta, candelæ, rotulæ, pilæ, aliáque innumera compoſita, quibus medicorum libri referti ſunt.

FINIS.

TIGVRI EXCVDEBAT
Iacobus Geſnerus.

BIBLIOTECA UNIVERSITARIA
- SALAMANCA -